

retsområder. Konventionen er endvidere rettet mod alle personer under 18 år.

Selv om konventionen således sigter bredt, indeholder den mange velafbalancerede og praktisk orienterede bestemmelser, der kan anvendes i bestræbelserne på at sikre alle børn i verden nogle grundlæggende rettigheder.

SF's forslag vil derimod på flere punkter pålægge børn og unge et alt for stort ansvar, som ikke er i børnenes interesse, og flere dele af forslaget vil det være vanskeligt eller nærmest helt umuligt at gennemføre i praksis.

Forslaget berører mange ministeriers ressortområder, herunder særlig Miljøministeriets. Jeg har ikke tænkt mig at komme nærmere ind på, om børn bør have flere særlige rettigheder på specifikke områder, f.eks. miljøområdet. Jeg vil derimod gerne nærmere kommentere nogle af de overordnede spørgsmål, som berøres i forslaget.

Jeg vil starte med børnekonventionen, som SF i forslaget opfordrer regeringen til at inkorporere i dansk ret. Regeringen har ikke aktuelle planer om at inkorporere børnekonventionen. Jeg vil gerne understrege, at Danmark internationalt har forpligtet sig til at overholde børnekonventionen, og konventionen kan, uanset om den er indskrevet i en dansk lov, påberåbes for og anvendes af domstolene og andre retsanvendende myndigheder.

Endvidere er de rettigheder, som børnekonventionen sikrer, kommet til udtryk i en række lovbestemmelser. Lad mig illustrere det ved nogle eksempler:

Kl. 17.25

Ifølge artikel 12 i børnekonventionen skal et barn, der er i stand til at udforme sine egne synspunkter, sikres retten til at udtrykke sig i alle forhold, som angår barnet selv. Det gælder især i sager, der vedrører barnet, og som behandles ved domstolene eller af en anden administrativ myndighed.

Vi har i Danmark en række retsregler, hvor der netop er taget højde for dette grundlæggende princip i børnekonventionen.

Som eksempel kan jeg nævne § 29 i lov om forældremyndighed og samvær, som bestemmer, at der, før der træffes afgørelse i en sag om forældremyndighed eller samvær, skal finde en samtale sted med barnet herom, hvis barnets alder og modenhed og sagens omstændigheder tilsiger det.

En tilsvarende bestemmelse om høring af børn, før der træffes afgørelse, findes i § 58 i lov om social service.

I andre love skal der, før der træffes afgørelse, ikke kun ske høring, men derimod indhentes samtykke fra barnet. Det sker bl.a. efter adoptionslovens § 6 om adoption af børn, der er fyldt 12 år, og navnelovens § 14 om navneændring for børn over 12 år. I alle andre love findes der bestemmelser, hvor børn sikres medindflydelse, også selv om der ikke er tale om at træffe en beslutning, som angår det enkelte barn.

Der er således i lov om social service regler om, at kommunerne skal etablere dagtilbud, der giver børnene mulighed for medbestemmelse og medansvar. Der er også regler om, at børn og unge skal sikres indflydelse på indholdet i kommunernes klubtilbud til større børn og unge. Endvidere er der i folkeskoleloven bestemmelser om, at eleverne skal være repræsenteret i skolebestyrelserne med stemmeret, og at skolens leder skal inddrage eleverne i spørgsmål vedrørende elevernes sikkerhed og sundhed, ligesom loven indeholder bestemmelser om dannelse af elevråd.

Lovgivningen og den administrative praksis skal hele tiden vurderes i forhold til børnekonventionen, det gælder både eksisterende og ny lovgivning.

Regeringen er meget opmærksom på, at ny lovgivning er i overensstemmelse med menneskerettighedskonventionerne, herunder børnekonventionen. Justitsministeriet er bl.a. opmærksom på dette i forbindelse med den lovtekniske gennemgang af forslagene.

Jeg ser ikke noget behov for, at alle lovforslag helt generelt skal indeholde en beskrivelse af, hvordan forslaget forholder sig til børnekonventionen. I de tilfælde, hvor der er særlige grunde til det, følger det af Justitsministeriets lov kvalitetsvejledning, at der i bemærkningerne til lovforslaget skal redegøres for, hvilke overvejelser der er gjort i forhold til f.eks. den europæiske menneskerettighedskonvention eller almindelige retsprincipper. Dette gælder også, hvor et lovforslag giver anledning til særlige overvejelser i forhold til børnekonventionen.

Det er endvidere mit indtryk, at den afrapportering, der finder sted hvert 5. år til FN's Børnekomité om børnekonventionens gennemførelse i Danmark, og komiteens afsluttende bemærkninger og anbefalinger er medvirkende til, at gældende lovgivning og administrativ prak-